

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Frit Danmark

2. Aarg. Nr. 1

Udgivet af en Kreds af Danske

April 1943

FØR VALGET:

Den 4. December 1942 i Rigsdagen:

»Regeringen har den Opgave at modvirke alle Former for Provokation og Sabotage og alt, hvad der vender sig mod Besættelsesmagten. Heri vil vi støtte den«.

(Venstres Ordfører)

»Vi er repræsenteret i Regeringen, og det er en Selvfølge, at Regeringen fuldtud kan regne med Partiets Loyalitet og Støtte til Gennemførelsen af det Program, hvorom Regeringen samles«.

(De Konservatives Ordfører)

»Det er mit Partis Haab, at det maa lykkes Regeringen fortsat at samle hele Befolkningen, og Bestræbelserne herfor vil vi yde den bedste Støtte«.

(De Radikales Ordfører)

»Vi tilsiger Regeringen Støtte efter den Erklæring, den har udsendt, og vi tager skarpt Afstand fra de Folk, der forsøger at forstyrre Ordenen og animere til Sabotage«.

(Socialdemokratiets Ordfører)

Saadan er Spillet drevet med de danske Vælgere i denne alvorlige Situation!

UNDER VALGKAMPEN:

»Vi ønsker med Styrke at fastslaa, at Valget ikke drejer sig om, hvorvidt man er for eller imod Ministeriet Erik Scavenius og dennes Politik«.

(En konservativ Valgavis)

»Valget.... gælder ikke enkelte, bestemte politiske Spørgsmaal«.

(Samlingspartiernes Fællesopraab)

EFTER VALGET:

»Grundlaget for de samarbejdende Partiers Politik har nu faaet sin Godkendelse«.

(Jørgen Jørgensen, 24. Marts 1943)

»Befolkningen har vist, at den med overvældende Majoritet støtter Regeringen Scavenius' Politik, der gaar ud paa at oprettholde og videreføre Samarbejdet med Tyskland«.

(Det tyske Udenrigsministeriums Talsmand, 24. Marts 1943)

VALGET

Naar FRIT DANMARK i sit Valgopraab raadede Vælgere til at stemme blankt den 23. Marts, var det, som vi understregede, fordi vi fandt de Vilkaar, der blev budt det danske Folk at stemme under, uanstændige. Samlingspartierne har ført Folket bag Lyset, naar de forsikrede, at det ikke var Regeringen, men Rigsdagen dette Valg drejede sig om. Den Rigsdag, der fulgte og godkendte Erik Scavenius' Politik, kan ikke skille sig ud fra Regeringen, kan ikke afsværge sin Lod og Del i det Styre, vi har haft og stadig har i Danmark. Næppe er da

ogsaa Stemmerne optalt, før d'Herrer Politikere, der før Valget saa ivrigt bedyrede deres absolutte Uafhængighed af Scavenius, paa det tydeligste aabenbarer den Indstilling, vi mistænkte dem for: Ved et radikalt Stævne, den 28. Marts, udtalte Indenrigsminister Jørgen Jørgensen — efter at have frydet sig over dette Valg, der har skabt »en stærk Rigsdag« — følgende:

»... Sabotagehandlinger... bringer hele det Grundlag i Fare, som vi hidtil har bygget vor Tilyværelse paa, og som Folket

har givet sin fuldtonende Tilslutning. Den, der foretager disse Handlinger, bryder Fællesskabet og svigter Sammenholdet i vort Folk o. s. v. o. s. v.«

Det kan ikke være tydeligere: I Overensstemmelse med den tyske Propagandas Udlæggelse af Valgresultaterne opfatter Indenrigsministeren Valget som en Tilslutning til Scavenius-Regeringens Politik. Ja, naturligvis. Ved en snedig Manøvre er det lykkedes at faa det danske Folk til at give sin Støtte til en Mand, det hader og foragter. Og Hr. Scavenius godter sig, — han tror, ingen vil vove at drage ham til Ansvar for det, han har gjort mod Danmark, efter at han den 23. Marts har modtaget Folkestyrets blåa Stempel.

Men ved Siden af denne »Gave« til Scavenius, indebar Valget et Gode af meget stor Betydning: Det gav et utvetydigt Svar paa Spørgsmaalet, om Danskerne er tilfals for nationalsocialistisk Propaganda. Svaret blev et dundrende Nej. I tre Aar har en nationalsocialistisk Hær holdt Landet besat, i tre Aar har aabentlys anti-nazistisk Oplysning været forbudt, mens »Fædrelandet«, »Kamptegnet« o. s. v. havde fri Bane, i tre Aar har vor Presse og Radio været tvunget til at offentliggøre Hitlers, Goebbels' og Konsorters Udgydelser om Nationalsocialismens Herligheder — intet af alt dette har sat sig Spor i den danske Befolkning. Ganske vist satte DNSAP sit Stemmetal i Vejret med ca. 22 pCt., beregnet under Hensynstagen til den forøgede Valgdeltagelse, men samtidig reduceredes dets Staldbroder, Bondepartiet, med 68 pCt.; og hvis man — med god Grund — regner med, at Pürschels Meningsfæller i 1939 var Nazisympatisører, vil det sige, at »det tredje Rige«s Tilhængere her i Landet er faldet fra smaa 100000 til knap 68000 i Løbet af de sidste 4 Aar. Dette er Valgets sunde Lære.

Naar »Dansk Samling« kunde mønstre 43000 Stemmer, maa det næppe opfattes som Tilslutning til dette Partis socialpolitiske Program, men snarere til dets Løfte om i Rigsdagen at ville bekæmpe enhver Indrømmelsespolitik overfor Tyskerne. Disse Stemmer maa tolkes som

et Ønske om, at ikke alene National-socialismen, men ogsaa Regeringens tyskvenlige Politik skal bekæmpes.

Skal man bedømme Aarsagen til den store Tilslutning til Samlingspartierne, maa man se paa de Paroler, hvorpaa Samlingspolitikkerne gik til Valg. Selv nogle af de Rigsdagsmænd, der aldrig før den 23. Marts med Vægt eller Virkning har protesteret mod Scavenius, lod paa Vælgermøderne skinne igennem, at det ikke i Fremtiden vilde være muligt for Scavenius at drive dem blot en Millimeter længere ind i Tyskernes Favn. Saadanne Tilsagn vakte Genklang i Vælgerbefolkningen. Men navnlig kaldte Samlingspartiernes Appel om at værne Folkestyret Vælgerne frem. I Valgmanifestet hed det:

»Valget skal bekræfte Folkets Vilje til at værne om den Frihed, der er vor Tusindaarige Arv, og det Folkestyre, danske Mænd og Kvinder ikke vil miste«.

For Frihed og Folkestyre! Paa denne Parole, paa dette Løfte var det, den danske Befolkning rejste sig den 23. Marts og bekendte sin ubetvingelige Tro paa Demokratiets Sag. Men Valgkampens Løfter til Vælgerne forpligter! Med skærpet Vagtsomhed vil Folket følge Rigsdagen og dens Handlinger, og stærkt vil vi slutte op bag den, hvis Folkets Repræsentanter handler i den Aand, hvori de er valgt.

Men hvis det viser sig, at de kaarne Mænd svigter den Tillid, Vælgerne viste dem den 23. Marts, da vil det danske Folk føle sig ført bag Lyset og finde andre Veje til at hævde sin Vilje til Frihed og Folkestyre!

Hvad er Meningen?

Den 22. Marts om Aftenen trængte 12 revolverbevæbnede Mænd ind paa Maskinfabrikken F. L. Smith i Valby, standse Arbejdet, beordrede Arbejderne i Beskyttelsesrum og sprængte derefter ved Hjælp af Bomber vigtige Maskiner, Fordelingstavler m. v., hvorefter de forsvandt. Tyskerne benyttede bl. a. dette

Tilfælde til Søndag den 28. Marts gennem hele den ensrettede Presse at udslynge alvorlige Trusler mod det danske Folk, men — den 1. April hørtes over den tyske Radiostation Friesland, at Sabotagehandlingen var foretaget af engelske Faldskærmsjægere. Vi ved ikke, hvem der har foretaget den prisværdige Handling, men dersom Tyskerne virkelig mener, at Handlingen er udført af engelske Faldskærmsjægere, er det overmaade karakteristisk for dem, at de benytter det til Trusler om de alvorligste Repræssalier mod det danske Folk. For Hensigten er vel ikke blot overfor Omverdenen at søge at skjule det danske Folks stadigt voksende Modstand, som jo ikke rimer saa godt med den Maade, hvorpaa DNB udnytter Resultatet af Valget.

TYSKERNE har nu beslåglagt Børneafdelingen paa Aarhus Kommunehospital, saa Børnene maa stuves sammen paa en anden Afdeling. Det var forøvrigt i den Hospitalsbygning, de nu har tillvunget sig, at Tyskerne fornylig vilde lave Beskyttelsesrum for deres Soldater — under Genferkorset!

Nu har de altsaa frit Spil til dette Bedrag. De nægter sig iøvrigt — som bekendt — intet.

I Køge har de indrettet Kirken til — Magasin for Ammunition.

Saa skulde der en Dag hænde Kirken noget, behøver det hverken at være Engländeres Vandalisme eller Danskeres »Mangel paa Omtanke«, som er Skyld i det — men ganske simpelt Nazisternes utrolige Kynisme og Hensynsløshed!

Naar De har læst Bladet, giv det saa videre, men fortæl ingen, hvor De fik det

Prisen for Valget - „Det tyske Kontor“

Det bedste, maaske det eneste gode ved Resultatet af Valget var, at Nazisterne led Fiasko. Hvilken Pris har vi nu maattet betale for saaledes at faa fastslaaet, hvad alle i Forvejen vidste, nemlig at Nazisterne ingenting er og ingenting kan blive i det danske Folk?

Prisen har bl.a. været Oprettelsen af et Departement eller Kontor under Statsministeriet for Nordslesvigs tysksindede Mindretal. Det er vanskeligt at sige, om Samarbejds-partierne paa Rigsdagen ved en anden Taktik end den, som under adskillig Kludren blev valgt, vilde have kunnet opnaa Valgtilladelsen for en billigere Pris. Sikkert er blot, at som Forhandlingerne blev ført med Erik Scavenius som Organ, var det kun med Nød og Næppe, at vi undgik foruden Mindretals-Kontoret tillige at faa Dyrklæge Møller tvangsindlagt som permanent Folketingsmand.

Historien om det Blad grøn Valgsalat, Røvmorderen har puttet ind mellem Tremmerne om sin Kanariefugls Bur, kan endnu ikke skrives med udtømmende Dokumentation, end ikke i vore frie Spalter. Men nogle vigtige Træk til Værdsættelse af Salatbladets Pris kan her nævnes, og belyses:

De hjemmetyske Nazister, som officielt fører Navnet Det slesvigske Parti, befandt sig i samme Tilstand som deres Fritz Clausenske Meningsfæller: de var hundeanst for et Rigsdagsvalg. Bag den buldrende Facade med germansk Udsmykning (Fører-Tilbedelse, Antisemitisme, Bolsjevik-Skræk m.v.) gnaver nemlig Husbukkenes Myldør: Angsten for det uafvendelige tyske Nederlag, Uvilje mod en politisk Ledelse, som mere og mere isolerer Hjemmetyskerne og lænker dem til en tabt Sag, Harme over de urimelige Ofre, som maa ydes for at opretholde Skindet af Tillid til Nazi-Lære og Nazi-Sejr, og endelig Misfornøjelse med, at Tyskerne paa den anden Side af Grænsen har maattet stoppe store og smaa Subsidier, saa det nu ikke længere kan betale sig at spille Rollen som nødlidende og forfulgte »tyske Folkfæller«.

Skulde det komme til et Valg, maatte Dyrklæge Møller og hans tre-fire ledende Adjutanter derfor regne med, at kun Terror indefra (Partiet selv) og udefra (Berlin og Best-København) kunde hindre et saadant Frafald, at det kom til aabenlys Skandale — og Terror-Truslen har nu ikke længere ganske samme Virkning som for blot nogle Maaneder siden.

Derfor maatte den hjemmetyske Deltagelse i Valget undgaas.

I dette Øjemed opfandtes Krøniken om de hjemmetyske Vælgeres Fraværelse til Løsning af Tysklands »krigsvigtige Opgaver«. Paa et tysk-nazistisk Møde i Tinglev 14. Marts oplyste Dyrslæge Møller, at hans Parti ikke vilde deltage i Valget, fordi 7500 af dets Vælgere opholder sig udenfor Landsdelen, nemlig 1800 som Frivillige ved de tyske Fronter og Resten, altsaa 5700, »i krigsvigtigt Arbejde rundt om i det tyske Rige«.

Højst paafaldende Tal! Ved Valget i 1939 mønstrede de nordslesvigske Nazi-Tyskere 15000 Stemmer. Med 7500 skulde altsaa Halvdelen af Mindretallets voksne Mænd og Kvinder have forladt Hus, Bedrift og Erhverv! Vi siger ikke, at det er umuligt, men vi siger, at det lyder usandsynligt. Og hvem kan for Alvor tro, at samtlige disse militære og civile Personer skulde være Folketingsvælgere?

Ingen Kontrol med den tyske Paastand er blevet udøvet. Heller ikke har Hr. Scavenius paa noget af Forhandlingernes Stadium gjort gældende, at det lille tyske Mindretal — ca. 15pCt. af Nordslesvigs Vælgere — ikke kunde gøre Krav paa en mere privilegeret Stilling end Valgloven allerede har indrømmet dem, og naar Hjemmetyskerne sendte Vælgerne til Tyskland, saa maatte de dele Kaar med andre danske Vælgere i Udlandet og stemme pr. Post. Intet saadant blev sagt end sige hævdet. Hr. Scavenius gjorde bare, hvad Tyskerne vilde: han reddede dem for et endnu tydeligere Nederlag end det, der blev Frits Clausen tildelt i Nordslesvig.

Dette er Baggrunden for Oprettelsen af det tyske Kontor i det danske Statsministerium. Hvad skal nu dette nye Departement udrette? Efter Dyrslæge Møllers Forklaring paa Mødet i Tinglev skal det være »et frugtbart Bindeled mellem den tyske (d.v.s. nazi-tysksindede) Folkegruppe og de danske Ministerier og tjene den tysk-danske Helhedsudvikling(!) i Grænselandet«. Dette er den hjemmetyske Forklaring. En af Svend E. Johansen (tidl. Retsstatsmand, nu »Dansk Folkeparti«, der ikke opstillede ved Valget) i Folketinget den 10. Marts indbragt Forespørgsel, naaede ikke til Behandling, og Hr. Scavenius har derfor hidtil (ligeledes den 10. Marts) kun oplyst, at »man(!) har besluttet at oprette en Stilling under Statsministeriet, der giver den tyske Folkegruppe Adgang til overfor Regeringen at forebringe

Spørgsmaal, der berører dens Interesser«.

Saa meget og ikke mere har vi faaet at vide om det nye Departement, hvis Chefstilling af Hjemmetyskerne er bleven besat med Partegenosse Rudolph Stehr, som er tysk cand. jur. og hidtil har fungeret som Nazityskernes stedlige Joseph Goebbels, med Sæde i Haderslev. Om ham ved vi en hel Del; her kan det være nok at fortælle, at han er en yngre Aktivist paa samme Aandsniveau som Rosenberg og tilsvarende Nazistørrelser, uden en original Tanke, kalkunsk kæphøjet og begærlig efter Danskerblod. Ved hans Udnævnelse til dansk Embedsmænd har Hjemmetyskerne faaet lagt Omkostningerne ved deres Propaganda over paa den danske Statskasse. Naar ja, nogle Tusinder mere eller mindre paa Clearing-Kontoen spiller jo heller ingen Rolle.

Medens vi er ved det privat-økonomiske, skal lige nævnes, at Kompagniskabet Scavenius-Best ligeledes har sørget for at erstatte Dyrslæge Møller Tabet af hans Diæter som Folketingsmand. Han har faaet en højt lønnet Sinecurepost i Graasten og er brillant tilfreds. Intet Under, at Erik Scavenius nyder Tillid og Anseelse hos alle sande tyske Nazister.

Men nu Kontoret i Statsministeriet? Har baade Dyrslæge Møller og Erik Scavenius været sparsomme med Oplysninger, saa kan vi give klar Besked. Denne nye Institution vil blive en statslig autoriseret Central for Spioneri og Angiveri i de danske Ministerier, navnlig Udenrigs-, Indenrigs- og Justitsministerierne. Propagandaleder Rudolph Stehr vil kræve og opnaa Indseende med alle Sager, som direkte eller indirekte vedkommer en Gruppe Mennesker — alt ialt 30-35000 Personer af alle Aldersklasser — samlet paa et snævert Landomraade, hvor de adskiller sig fra den øvrige Befolkning alene ved deres tyske Sindelag. Dansk Forvaltning i Nordslesvig skal fremtidig undergives Kontrol af en Embedsmænd, som er ansvarlig overfor en udenlandsk Statsmagt, en Hitler eller en Best; han vil faa Adgang til at billige eller forkaste Indstillinger til Ansættelser, Forflytninger og Forfremmelser af Tjenestemænd af alle Grader og alle Slags; han vil lære Indberetninger at kende paa alle et Anliggendes Udviklingstrin; og endelig vil han selv kunne rejse Sager, faa

LAD OGSAA DERES VENNER OG
BEKENDTE LÆSE FRIT DANMARK

Besked om de forskellige Øvrigheds-Personers Stilling til dem og benytte sin Viden, som det passer ham personligt og politisk.

Tysk Nazismes Spioneri med dens Tvilling Angiveri er, lønnet med danske Penge, trængt ind i dansk Centraladministrations Hjerte. Dette er en Del af den Pris, som er betalt for Valget den 23. Marts 1943!

HR. REITZEL-NIELSEN, Juristforbundets nazistiske Formand, er blevet sat fra sin Bestilling som Fuldmægtig hos Hrsf. Eyvind Møller. Paa Tyskernes Forlangende har Statsministeriet derefter skaffet den stakkels forfulgte Landsretsagfører et nyt Job. Han er blevet Kommitteret i Statsministeriet, men skal staa til Raadighed for Udenrigsministeriet som »Ekspert i Folkeret«. For dette Embede, som han savner enhver Forudsætning for at kunne bestride, modtager han aarligt 18000 Kr., idet Tyskerne havde forlangt, at han skulde tjene mindst lige saa meget som tidligere. Hrsf. Eyvind Møller blev højlig forbavset, da han hørte, at hans Fuldmægtig havde haft saa stor en Indtægt!

*

Valget i Nordslesvig

Da den legale Presse — hvis man da kan bruge disse Ord om en saadan Ting — har været hindret i at fremdrage de karakteristiske Træk i Resultaterne for Folketingsvalget den 23. Marts i de sønderjyske Amter, maa det blive os, som løser denne Opgave.

Der blev i 1939 i de 7 nordslesvigske Valgkredse paa de opstillede 8 Partier afgivet ialt 93900 Stemmer. Bondepartiet havde dengang ved en fiffig Manøvre klistret sig sammen med Venstre i et Listeforbund. Hjemmetyskerne opnaaede 15000 Stemmer, Bondepartiet 4300, som taltes med i Venstres Stemmer. Eendelig

Socialdemokraterne er gaaet frem fra	31415.....	til	34117.....	eller ca.	8,6 pCt.
De Konservative	—	16537.....	—	17140.....	—	3,8 —
Venstre	—	15544.....	—	18824.....	—	21,1 —
Clausens Nazister	—	4474.....	—	4760.....	—	6,4 —
medens paa den anden Side						
De Radikale er gaaet tilbage fra	4480.....	til	4325.....	eller ca.	3,4 pCt.
Bondepartiet	—	4261.....	—	1222.....	—	71,3 —
Retsforbundet	—	2156.....	—	1864.....	—	13,5 —

HR. MAX HANSEN var desværre at finde i forreste Række blandt de bukkende Personer, der gjorde Nazisternes nye Gesandt i Stockholm, Thomsen, sin Opvartning, da han holdt sin første Reception paa Grand Hotel. De har en kort Hukommelse, Hr. Hansen. Har De virkelig allerede glemt, at man for nogle Aar siden smed Dem ud af det tredje Rige og nægtede Dem at optræde saavel paa tyske som østrigske Scener, fordi De var Jøde? I Deres Nød maatte De søge til Danmark, der tidligere kun undtagelsesvis havde nydt Æren af Deres Besøg, fordi ingen var i Stand til at byde Dem saa fyrstelige Honorarer, at De gad acceptere. I Deres Landflygtighedstilstand var Danskerne gode nok. Men naar vi var det, saa skulde der ogsaa være saamegen Anstændighed i Dem, at De — om ikke for Deres egen Skyld, for De er aabenbart ganske uden Æresfornemmelse, saa for Gæstfriheds Skyld — undlod ved første og bedste Lejlighed at gøre Nazisterne Deres Opvartning!

FAA VENNER OG BEKENDTE TIL
AT GIVE FRIT DANMARK VIDERE

opstillede Arne Sørensen og Kommunisterne ikke i Nordslesvig i 1939.

Der blev ved Valget i 1943 i de nordslesvigske Kredse afgivet 83700 Stemmer. Hjemmetyskernes 15000 var helt bortfaldet, men til Gengæld optraadte nu Bondepartiet selvstændigt, ligesom Arne Sørensen havde opstillet Kandidater.

En Sammenligning mellem Valgdeltagelsen sidst og nu bliver kun fyldstgørende, naar naar man fra det samlede Stemmatal i 1939 fradrager de 15000 hjemmetyske Stemmer. Overfor 78900 i 1939 kommer til at staa 83700 i 1943. Af denne Tilvækst falder knap 1500 paa »Dansk Samling«. Hvorledes de øvrige Stemmer er fordelt ses af nedenstaaende Oversigt:

Dette er Billedet af den nationale Stilling i Nordslesvig efter 3 Aars tysk Besættelse. Af de to med Tyskerne samarbejdende og af tyske Ideer udsprungne Partier er det ene reduceret med mere end to Trediedele, og det andet, »Føreren« har i hans egen Virkekreds

ikke engang kunnet vinde 300 Stemmer frem.

Saaledes har de danske Nordslesvigere atter en Gang ladet baade Landsmænd hjemme og hele Europa vide, at hvem der hjemme hos dem støtter sig til Tyskøer eller støttes af Tyskere er mærket til Døden i Skam og Foragt.

Er De med til at understøtte de indespærrede Danskes Familier og Paarørende?

Endnu engang - SABOTAGE

Da Christnas Møller sidste Sommer i en Radiotale fra London opfordrede sine Landsmænd til at drive Sabotage der direkte eller indirekte skadede den tyske Krigsmagt, tog mange brave Danske Afstand fra hans Udtalelser. »Voldelige Metoder var aldrig vort Folks Vaaben«, sagde de. De glemte, at vi staar midt i en Kamp: Kampen for vor nationale Frihed, og i denne Kamp vil de aandelige Vaaben alene ikke gøre Udslaget. Tiden har da ogsaa vist, at Sabotage-Opfordringen har fænget i Folket. Fra Uge til Uge meldes om stadig flere og større Ødelæggelser af danske Virksomheder, der arbejder for Tyskerne, og af her-værende tyske Krigsanlæg. Og hver Meddelelse modtages med Glæde og Sympati af næsten alle Danskere. Jo mere der er ødelagt, des mere fryder de sig.

I skarp Kontrast til denne Folkestemning staar Myndighedernes og Politiker-nes stadige Advarslar og Forholdsregler. Man hævder — og Pressen har nu Ordre til »individuelle« paa alle Maader at indierpe Synspunktet — at disse Hændinger sætter vor Frihed i Fare, fordi de kan medføre en skarpere tysk Kurs. Men alle disse Talemaader preller af paa Befolkningen, fordi den almindelige Borger er klar over, at vor Frihed forlængst er gaaet fløjten; og at den ikke vender tilbage, medmindre de Allierede sejrer. Han ved ogsaa, at Sabotage er et nødvendigt Led i enhver Krigsførelse, og at den med det Omfang, den efterhaanden har naaet, spiller en Rolle for Svækkelsen af Tysklands militære Styrke. Og endelig gaar det op for flere og flere, at den Stilling, vort Land skal opnaa i Fremtiden, i høj Grad er afhængig af vor egen Indsats i

disse Aar. Jo mere vi efter Scavenius' Recept støtter Nazisterne, des mere vil vi blive betragtet som Aksemagternes Medskyldige; men hvis vi — i Stedet for alene at sætte vor Lid til de Allierede og de andre undertrykte Nationer — selv kæmper os frem til vor Frihed ved at bidrage til Tysklands Nederlag, saa har vi Chance for at indtage en Plads ved Norges, Hollands, Belgiens og andre Landes Side, naar Europas Fremtidsvilkaar skal ridses op.

Det er sandsynligvis rigtigt, naar Myndighederne fremhæver, at yderligere Sabotagehændinger kan medføre Ubehageligheder for os i Form af Undtagelsestilstand, Repressalier og forringet Produktionsapparat. Men vi maa være villige til at betale Prisen; hvorfor skulde vi kunne slippe gratis fra den Kamp, der koster alle andre saa ubeskrivelige Lidelser? Arbejderne har her givet os et Eksempel til Efterfølgelse: Aldrig hører man dem beklage sig, naar de efter Bombangreb eller Sabotagehændinger bliver kastet ud i Arbejdsløsheden. Med Tilfredshed ser de det forhadte Arbejde for Tyskerne høre op og bærer deres Del af Omkostningerne — den nedsatte Levefod — uden at kny. Ogsaa gennem Strejker, der dømmes ulovlige og medfører meget store Bøder for den enkelte, har Arbejderne søgt at lægge sig i Vejen for Hjælpen til Hitler. Dansk Smedeforbund har saaledes indtil Begyndelsen af Marts kunnet notere 50 ulovlige Strejker i Aar, og De samvirkende Fagforbund har fra 1. Februar til Begyndelsen af Marts maaltet notere 74 ulovlige Strejker. Hertil kommer, at Størsteparten af Danmarks Arbejdere i Dag praktiserer Parolen om at

arbejde langsomt og at arbejde daarligt, naar det gælder Arbejde for Tyskerne.

Arbejdernes ranke Holdning bør være en Lære for os andre, og ikke mindst for Industriens ledende Folk. Der er heldigvis adskillige Eksempler paa, at Industri-drivende fra første Færd har nægtet at levere Arbejde til Tyskerne. De har maattet finde sig i at se pengebegærlige Konkurrenter løbe af med Fortjenesten. Men i den sidste Tid har yderligere mange ellers saare villige Leverandører standset Produktionen til Tyskland, ikke af Idealisme, men af berettiget Frygt for at faa ødelagt Lokaler og Maskiner af Bomber og Sabotage. Uanset Motiverne maa man haabe, at denne Bevægelse tager Fart. Ingen kan tvinge en Virksomhed til at

lave Krigsmateriel, — rejs Spørgsmaalet paa Generalforsamlinger og i Bestyrelser om at lukke af. Herved kan de velstillede vise deres nationale og antinazistiske Sindelag — ikke i Ord, men i Gerning.

Men tilbage bliver adskillige baade Arbejdsgivere og Arbejdere, der af Forholdene tvinges til at trælle for vor Fjendes Sag. Til dem gentager vi: Gør Deres Arbejde daarligt — og gør det langsomt.

Mere Sabotage, flere Afstængninger af Krigsleverancer, flere upaalidelige Fabrikata vil utvivlsomt betyde Ubehageligheder for Landet i Øjeblikket — men det afkorter Krigen og aabner Vejen til vor Frihed i Fremtiden!

En Time tabt for Tyskerne — er en Time vundet for de Allierede!

DEPARTEMENTCHEF-IVER!

Departementchef Eyvind Larsen har i et Møde med Pressen anmodet om, at man fremhæver det uhyggelige og afskrækkende i alle Former for Sabotagehandlinger, specielt Jernbaneattentater, og at man samtidig gør, hvad man kan for at popularisere Jernbanebevogtningskorpset og Fabriksværnene. At de første udsætter sig for stor Fare fremgaar af, at indtil nu er 6 Mennesker omkommet i Tjenesten. (At de sidste vil blive udsat for stor Fare fremgaar af, at de nu skal bevæbnes — dette sagde Hr. E. L. ikke, men det synes indlysende, at dersom Fabriksværnene bevæbnes maa de forberede sig paa, at Sabotagemændene, som hidtil har vist stor Hensynsfuldhed overfor danske Borgeres Liv og Lemmer, ser sig tvunget til at benytte deres Skydevaaben, og mon de ikke gennemgaaende er mere rappe i Sigtet end de uøvede Vagter. Vi synes derfor, det er en daarlige Ide at bevæbne Vagterne (og for deres egen Sikkerheds Skyld burde de pure nægte at bære Vaaben!) Tilbage til Hr. E. L.: „Sabotørernes eneste Maal“, sagde han, „er at styrte Landet ud i Kaos, det maa man gøre sig klart“. Presse-kampagnen skulde ikke komme pludseligt og voldsomt, men Bladene skulde lejlighedsvis bringe Artikler, der gav Udtryk

for denne Opfattelse — et nyt Udslag af Hr. Best's „Frihedsdressur“. Mærkeligt nok henstillede Hr. Larsen ikke samtidig til Pressen at tage Afstand fra tyske og nazistiske Overgreb, Overfald og Mord paa sagesløse Personer.

*

Hvor en Stemmeopkøber stammer fra,
maa man nøjs med at gætte;
— men mon ikke han Kryds
ved Clausen vilde sætte?

At være Dyrlæge og Nazist
er for Tiden paa Mode;
— men alt har sin Frist,
selv det tykkeste Ho'de.

*

THUNE JACOBSEN har stadig travlt med at forsvare sig og sin Holdning. Fornylig erklærede han til en Besøgende, at ganske vist fik han Direktiver fra Tyskerne, men han fik skam ogsaa fra Englænderne, og de havde ladet ham forstaa, at saa længe han blot kunde hindre Jødelove og Soldater til Østfronten, saa havde han deres Velsignelse til alle Overgreb.

Er det ikke forstaaeligt, at hans tidligere Kolleger, Politimestrene, bærede ham med Øgenavnet „Gøgleren“? Beklageligvis er der stadig Folk, der lader sig besnakke af ham, og falder for hans særegne Char-

me. Til Tak for at de saaledes lader sig overliste, udtaler han sig siden vidt og bredt nedsættende om deres Intelligens. Det er dog næppe Intelligensen, der er

noget i Vejen med, men manglende Evne til at fatte den Kynisme, hvormed Landets Justitsminister lyver og bruger alskens Taskenspillertrick.

Gestapos Fanger

Hr. Best's Forvaltnings-Doktrin synes desværre ikke at være helt uden Virkning. Der er endnu en Del Mennesker som synes, at Best i Grunden er en flink og forstaaende Mand, som lader os afholde Valg, naar Tiden er, og som i det hele taget er fuld af Omsorg for at vi skal faa det saa taaleligt som muligt. Ligeledes findes der endnu mange Mennesker, der tror, at Tyskerne opfører sig net og høfligt overfor de Danskere, de sætter i deres Fængselsafdelinger. Til Oplysning for disse godtroende skal vi nævne Eksempler paa de tyske Metoder, som de har udfoldet sig indtil den seneste Tid. — Det drejer sig ikke om Rygter, men om Kendsgjerninger, som vi vil være i Stand til at fremlægge Beviser for, naar Frihedens Time slaar.

Det er en Selvfølge at Tonen er meget paagaende og ubehagelig under Forhørene. Den ene Afhører afløser den anden, — snuskede, skelende smaa Undermaalere, som man har ment at kunne afse til denne lille Opgave i Krigstjenesten. Et af deres Virkemidler er Truslen. De truer med Krigsret, med Fængsling af uskyldige Paarørende, med Overførelse til Tyskland („Der gaar et Tog om en Time, og der er reserveret en Plads til Dem!“) — og det selv om man kun er anklaget for en ringe „Forbrydelse“ som at have besørget et Brev eller lignende.

Det er endvidere en almindelig Fremgangsmaade i fuld Overensstemmelse med andre nazistiske Metoder, at man læser Rapporter op med Tilstaaelser, hvori en eller flere „medskyldige“ angiver den Anklagede for Medvirken. Vedkommende kan jo ikke vide, at Rapporten er opdigtet allerede af den Grund, at de „medskyldige“ aldeles ikke er arresterede, men forgæves eftersøgt. Altsaa Løgn og Bedrag.

Direkte legemlig Tortur med Mishandlinger kender vi ikke Eksempler paa. Et

enkelt Spark, et Knytnæveslag i Ansigtet, Hovedet smadret mod Muren synes indtil nu at være Højdepunkterne i saa Henseende. Men adskillige fængslede er blevet vækket om Natten ved, at en Nazist har staaet for n Briksen og leget med en Revolver, alt imens han grinende anmodede dem om at fortælle, hvad de vidste. Og mange er de, der har maattet sidde ugevis i mørk Arrest uden en Lysstraale, uden Bohave, og har faaet Maden skubbet ind af en Luge. Derefter er de taget i timelange Forhør i stærkt Projektørlys, truet med Dødsstraf osv. Hvis ikke dette er Tortur, hvad er det saa? Det hævdes, men herom har vi ingen sikker Viden, at Gestapo anvender Narkotika af forskellig Slags for at de fængslede skal faa Munden paa Gled og usandsynligt lyder det ikke.

Naar vi har kunnet skaffe os sikre Oplysninger om ovenstaaende Forhold, kan det heller ikke være vanskeligt for Justitsministeren. Men hvad har Thune Jacobsen foretaget sig for at hindre disse middelalderlige Metoders Anvendelse overfor Landsmænd. Hvad har han foretaget sig for i det hele taget at forhindre, at Danskere vilkaarligt arresteres af Tyskerne og indsættes i deres Arrester. — Den Tavshed, hvormed han har modt de gentagne Forespørgsler dette Forhold vedrørende, berettiger os til at antage, at han intet, overhovedet intet har foretaget sig, men tværtimod har givet Tyskerne carte blanche til at skalte og valte med danske Borgeres Liv, som det maatte passe dem.

Hr. Thune Jacobsen har derimod laant en Del af sine Gestapo-Venners „Materiale“ til Information for sig og sin nærmeste Omgangskreds, som f. Eks. Byretsdommer Arthur Andersen, Hartvig Frisch m. fl. Paa anden Maade kan det ikke forklares at disse Herrer privat, paa Møder, ved Foredrag, ja selv under Embedsud-

øvelse udbreder sig om, hvad der foregaar under Forhørene hos Tyskerne. Vi tænker her paa de mange smudsige Historier, der er i Omløb vedrørende Folketingsmand Aksel Larsen, som ifølge Hartvig Fri ch og Konsorters Oplysning skal have angivet „Frit Danmark“s Ledelse m. v. Hr. H. F. ved det fra Gestapo selv. saa bedre kan det ikke være — i hans Øjne. Vi fæster ikke Lid til disse Historier. Alene den Kendsgerning, at de aabenlyst føres tilbage til Gestapo, stempler dem. De har kun eet Formaal: at saa Tvivl og Mismod i den nationale Fronts kæmpende Rækker, at skabe Splittelse, hvor Samling er nødvendig. Og de, der udbreder dem gaar Tyskernes Ærinde. De klassificerer sig som de gemeneste Landsforrædere.

Naar Regnskabets Time kommer, skal vi gøre op med saavel Mishandlerne som Rygtesmedene. Idag maa vi nøjes med at sige: Tro ikke paa Gestapos Sendebud, om de saa lyder nok saa besnærende, og skulde De selv falde i Gestapos Klør, saa lad Dem ikke bluffe til at tale. Nægt at sige noget som helst, uanset Trusler. Tro ikke et Ord af, hvad der siges om andres Tilstaaelser. Lad Tyskerne gøre Alvor af deres Trusler, om de tør. — Jo haardere de knægter os, des kraftigere rejser vi os imod dem!

Ifølge Thune Jacobsens Udtalelser til de Interneredes Hustruer, skulde 64 have været løsladt i disse Dage, men efter Historien paa F. L. Smidt kommer de ikke ud. Er det underligt, at Hustruerne herefter maa betragte deres Mænd som Gidsler?

*

DR. MEISNER — den engang saa magtfulde Pressediktator her i Landet, der bl. a. har 3 Chefredaktørers Afskedigelse paa sin Samvittighed, holdt Tirsdag den 30. Marts en større Afskedsfest i sit Hjem. Til Stede var Embedsmænd fra Udenrigsministeriet og Chefredaktørerne. Værten blev hjertelig hyldet i Taler af Kontorchef Eskelund, Udenrigsministeriet og af Politikens Chefredaktør, Hr. Niels Hasager!!

Meisner, som efter Bæstets Ankomst er blevet en meget lille Mand, der ikke har noget at skulde have sagt hverken

det ene eller det andet Sted, har nu faaet 6 Maaneders Orlov, hedder det sig. Det forlyder, at han skal til Østfronten — men mon man virkelig tør tro det? Indtil videre varetages Nazisternes Interesser i den danske Presse „direkte af Hr. Best's Kontorer“.

*

HR. ESKE LUND har fundet sig foranlediget til at gøre opmærksom paa, at Østrig ikke eksisterer. Man maa ikke i Bladene kalde Kunstnere eller Videnskabsmænd eller andre for østrigske... De er nu ogsaa storsindede, disse Nazister. Men har Hr. Eskelund mon overvejet, at dersom den Politik, han i Dag er lydigt Redskab for, føres ud i sin fulde Konsekvens, saa vil han ogsaa en Dag blive beordret til „at henlede Opmærksomheden paa“, at der ikke er noget, der hedder dansk —!

*

FRIT DANMARK OG »NATIONALTIDENDE«

I en ledende Artikel paa Valgdagen den 23. Marts skriver „Nationaltidende bl. a.: „Fra visse Sider er der gjort adskilligt for at forvirre Vælgerne. Nogle Agitatorer, som fejgt skjuler sig i Mørket, har udsendt en Tryksag om, at vil man stemme dansk, skal man stemme blank“. Bladet trøster senere med, at der imidlertid „ikke er Grund til at tro, at modne, ansvarsbevidste Vælgere skulde lade sig forvirre af, hvad anonyme Mørkemænd hvisker fra Krogene. Dansk Politik førtes hidtil efter Princippet, at man skal slaa Hjælmen op, naar man kaster Handsken, at Mænd skal have deres Meningers Mod“.

Næ, hør nu: her er vi daglig tvunget til at finde os i, at „Nationaltidende“ gør sig til Ta'smand for Tyskernes Undertrykkelsespolitik og uden at blinke fylder Spalterne med nazistisk Løgnpropaganda — det er vi nødt til, vil de sige, nuvel, men under disse Omstændigheder turde det dog være Toppunktet af Hykleri, at paaberaabe sig „Mænd, der har deres Meningers Mod“. Er der noget, „Nationaltidendes“ nuværende stakkels Redaktør ikke ejer, saa er det sine Meningers Mod. — Men maaske er det netop derfor, han taler saa meget derom.

Fredag den 26. Marts blev en Faldskærmsjæger arresteret i Frederikshavn — som Følge af gememt Angiveri. Vi henstiller til Frederikshavnerne at have Angiveren i venlig Erindring.

*

2 engelske Flyvere (den ene Dansker) som var nødlandede et Sted i det sydlige Jylland, er i disse Dage vel ankommet til Sverige — hjulpet gennem Danmark af forstaaende Mennesker. Vær altid parat, hvis der en Nat bliver banket paa Deres Dør, og yd Deres Hjælp.

*

Den danske Landsholdmaalmand Ejgil Nielsen, KB, og Badintonmesteren Conny Jepsen, sidder arresteret paa Vestre anklaget for at have forsøgt at flygte til Sverige.

*

Den 11. Marts mellem Kl. 22,00 og 23,00 landede, iflg. Politiefterretningerne, 4 Faldskærmsjægere paa Abildgaards Marker ca. 10 km sydøst for Nibe. De havde efterladt deres Overtrækstøj, langskaftede Støvler og endog 4 Cykler og havde til Fods begivet sig mod deres Maal. Vi ønsker dem velkommen til Deltagelse i Kampen for vort Lands Befrielse.

*

Der forhandles endnu med Tyskerne om Vilkaarerne for Afholdelsen af kommunale Valg. Ved Redaktionen Slutning ser det ud til, at Tyskerne vil stille Krav om, at der ikke bliver Valg i Sønderjylland — idet de ikke vil løbe Risikoen for at blive stemt ud af de kommunale Raad.

*

3 Gymnasiaster i Fredericia, 2 Sønner af Oberstløjtnant, Greve Trampe og en Søn af Ing. Sonne er blevet arresteret for Forsøg paa at stjæle en Kasse Ammunition paa Fredericia Banegaard. Den ene af dem var herunder saa uheldig, at tabe sin Hue, hvori hans Navn stod. Da Rektor Sørensen Morgenen efter Arrestationen meddelte Skolen, hvad der var sket, gav han samtidig Udtryk for sit dybeste Misnag over de tre unge Mænds Handling — de havde kastet Skam over Skolen, sagde han. Sørensen er almindelig forag-

tet af sine Elever, der er lettede ved Tanken om, at han til Sommer skal trække sig tilbage.

*

Den 17. Marts løb et nyt Marinefartøj, „Najaden“, af Stabelen. Omtale i Pressen var forbudt. Det er ligeledes blevet forbudt at omtale, at DFDS's S/S „Rita“ og Dansk-Norsk Dampskibsselskabs S/S „Niels R. Finsen“ er krigsforlist.

*

Om Churchills sidste Tale erklærer Berlin: 1) den er nationalsocialistisk, 2) det er Bolsjevisme, 3) det er Finanskapitalisme — saa kan enhver selv vælge, hvad han foretrækker.

*

Her er en Sag. Hr. Eyvind Larsen burde informere Pressen om med skarp Afstandtagen og Fordømmelse — saa vilde han for en Gangs Skyld være paa Linje med de 99 pCt. af Befolkningen: Den 27. Marts ved 2-Tiden kom en Ekspeditient Frederiksen fra Illum spadserende med en Ven ad Gothersgade paa Vej hjem. Ud for Restaurant Botanique, paa Hjørnet af Nørrevold, blev de standset af en Frikorpsmand, der bad om en Tændstik. Frederiksen havde imidlertid kun en Lighter, og den svigtede nogle Gange, som det er disse Instrumenters Vane. Herover blev Frikorpsmanden meget opbragt og udbrød: „Det er dog Helvedes til Tid, det varer, se nu at faa lidt Fart paa, ellers skyder jeg“. Frederiksen svarede hertil lidt ærgerligt, at der var vel ingen Grund til at blive fræk. Men det var for meget for den sarte Frikorpsmand. Han tog Revolveren. — Det første Skud ramte ikke, fordi det lykkedes Frederiksens Ven at slaa til Haanden, men det andet Skud ramte Frederiksen i Underlivet, nærmere betegnet Leverblodaaren, og han styrtede om og var død inden Ankomsten til Hospitalet. Den tapre Repræsentant for den ny Tids Orden fjernede sig med stor Hast og vil formentlig nu faa en eller anden Slags Udmærkelse for sin Indsats i Kampen mod det danske Folk. — Og dog vil Best hævde, at Tyskerne gør alt for at bevare Ro og Orden i Landet!

Hjælp nødlandede engelske Flyvere med Mad, Penge og Viderebefordring

Forlystelsesetablissementet „Ambassadeur“ i Odense er ødelagt. Den 13. Marts kom en Frikorpsmand, Søn af den nazistiske Folketingskandidat, Ostehdl. Thor Nielsen, Nørregade, derind for at arrestere et Par Damer, som havde vakt hans Mishag. Det lykkedes dem imidlertid at undslippe, men Frikorpsmanden svor at ville vende tilbage, og Søndag Aften mødte han op ledsaget af ca. 50 Tyskere. Ved 21-Tiden gik De igang med Terroraktionen. De skød Lysekronerne i Stykker, tvang Gæsterne til at løbe Spidsrod til Udgangen, knuste derefter al Porcelæn, Borde, Stole, Musikinstrumenter og hvad der ellers kunde ødelægges. Ambulancerne kørte som til en større Katastrofe. 10 Mennesker indlagdes paa Hospitalet. En Klage til Kommandanten i Odense resulterede i Svaret „Værnemagtens Medlemmer optræder altid korrekt!“ — hvorefter tyske Kommandoer sendtes rundt paa Byens øvrige Restauranter for at lede efter Danskere, der kunde tænkes at have været paa „Ambassadeur“ tidligere paa Aftenen.

Under Luftalarmen den 20. Marts i København kom en berygtet Frikorpsmand

ved Navn Erik Møller ned i „Dagmarhus“ Beskyttelsesrum. Han har mistet den ene Arm og forlangte, de siddende skulde rejse sig og give Plads for „Helten“. Da ingen fandt sig foranlediget hertil, affyrede han sin Revolver mod Loftet, saa Cementstykker og Kugler fjøj rundt i Rummet og saarede 3 Personer, hvoraf de 2 maatte indlægges paa Hospital. Hvornaar agter De at foretage noget effektivt mod disse Banditer, Hr. Justitsminister?

Som bekendt blev Mandskabet paa Minestrygeren „Søridderen“ for nogen Tid siden overrumplet og beordret til at sejle til Sverige med de 10 Overrumplingsmænd. Minestrygeren har i nogen Tid ligget i Københavns Havn efter at være vendt hjem fra Ekspeditionen. Dens Mandskab har nu faaet Besked om, at de ikke oftere vil faa Tilladelse til at sejle med Marinens Baade. Imens presser Tyskerne paa for at faa de 10 Flygtninge udleveret fra Sverige, men indtil nu har Svenskerne holdt Stand, idet de henviser til, at de paagældende er beskyttede af Asylretten for politiske Flygtninge.

Til Efterfølgelse —

Da det stadig er yderst begrænset og ret tilfældigt, hvad Pressen faar Lov til at meddele om det danske Folks Kamp for at ryste Undertrykkelsens Aag af sig, bringer vi nedenstaaende en Oversigt over de af den seneste Tids Sabotagehandling r, det er lykkedes os at faa Kendskab til:

Februar:

10. Brandstiftelse i Odense Tømmergaard.
11. Brand i en tysk Staldlænge ved Havnen i Horsens.
15. 3 unge Mennesker anholdt i Fredericia under Forsøg paa at fjerne en Ammunitionskasse.
Tysk Halmvogn paa Oxbøl St. brændt.
16. 120 Aerolitpatroner fjernet fra Skur ved Skanderborg.

16. Attentat mod tysk Transporttog 5 km Vest for Odense.
Maskinsnedkeri i Aabybro nedbrændt.
19. Sprængbomber mod Dansk Alumini-umindustri, København.
20. Rangeruheld i Helsingør. 3 Jernbanevogne kørt i Havnen. Færgeoverfarten blokeret.
En Vogn med Halm til Værnemagten brændt paa Aabybro Station.
En Sending reparerede Værnemagtsbiler bryder sammen i Sønderjylland. Sand i Lejerne.
22. Nyt Rangeruheld i Helsingør. Denne Gang tyske Kantinevogne. Al Porcelæn knust. Kokken skoldet i Kaffegryden. 2 tyske Halmvogne brændt i Nørresundby.
Brandstiftelse i A/S Vesuv Kulstoker, Odense.

Støt ikke Kludeindsamlingen — Det er ikke os, men Tyskerne, den skal gavne

23. Asfaltstøv i Lejerne paa Elektromotorerne i Moderskibet for Ubaade og Flyvebaade, M/S Franken, der ligger ved B & W. (Det var den samme Baad, der for nogen Tid siden var saa uheldig, at faa Søm gennem alle Kabler.)
28. Brandstiftelse i Staalhærderiet, Lygten 5, København.
Brandstiftelse i Møller & Jochumsens Maskinfabrik, Horsens.

Marts:

1. Bombeattentat mod Chr. Rahr & Co.s Jern- og Staalforretning, København.
2. Brandstiftelse hos Lützhof Christiansens Snedkerværksted, København.
Brandstiftelse hos Skræderfirm. Ernst Rasmussen, København.
Bombeattentat mod Maskinfabriken Iron, København.
5. Gummislangerne til Trykluftbremserne skaaret over paa 7 Shell-Vogne, som henstod paa Hellerup Station med Benzin og Olie til Tyskerne.
Værnemagtens Halmlager i Silkeborg brændt.
Brandstiftelse i Organisation Todt's Lager i Hellerup.
6. Bombeattentat mod Maskinfabriken Vivi, København.
Brand i Hærdeafdelingen paa Fabriken „Scandia“ i Randers, som for Tiden har 600 Jernbanevogne i Arbejde for Tyskerne.
Brandstiftelse i Aalborg Halmvarefabrik. 3 Tons Halm brændt.
7. Brand i 2 Halmvogne ved Aalborg Værft.
9. Brandstiftelse mod Korsør Korn- og Foderstof-Kompagni, Korsør.
Togattentat Syd for Bramminge.
Sprængstofattentat mod tysk Tog mellem Esbjerg og Tjæreborg.
10. Togsammenstød paa Raigerpladsen i Ringkøbing.
Brandstiftelse mod B & W.s Spanteloft i København. Skaden meget betydelig. To Tredjedele af Loftet med mange Modeller, bl. a. til nye tyske Hurtigbaade, brændt.
12. 2 Godsvogne afsporet paa Esbjerg Havnespor.
13. Bombeattentat mod Jernbanelinjen mellem Trekronergade og Haydensvej i København.
15. Brandstiftelse i S/S Danzig, Helsingør Skibsværft.
16. 2 tyske Halmvogne brændt paa Varde Station.
18. Attentat mod Luftværnsskyts paa Taget af Stærekassen i København.
22. Bombeeksplosion paa F. L. Smiths Maskinfabrik i Valby.
23. Esbjerg Møbelfabrik brændt. Da der umiddelbart forud havde været to falske Alarmer, varede det noget længe, inden Brandvæsenet ankom.
Brandstiftelse hos Autofirmaet „Fehr & Co.“, Odense.
Bombeattentat mod Banelinjen Vest for Marslev. Sporet blokeret 12 Timer. 3 tyske Barakker sprængt i Køge.
25. Politiet paany tilkaldt til F. L. Smith, Valby, idet der var tabt en Skovfuld af et eller andet ned i den store Turbine, som ved et Uheld overlevede Attentatet den 22. Marts. Denne Gang brændte Lejerne sammen.

FRIT DANMARK indleder med Udsendelsen af dette Nummer sin 2. Aargang. Vi mindes i den Anledning de Tab, Aaret bragte os: adskillige af vor første Redaktionskomites Medlemmer s dder fængslet, nemlig Professor Chievitz, Biblioteksdirektør Døssing, Landsretssagfører Prytz, Folketingsmand Aksel Larsen, andre jages af Tyskerne, som Professor Mogens Fog, Redaktør Ole Kullerich. Flere af vore Provinsgruppers Medlemmer er idømt strenge Straffe, tre af vore Bogtrykkere ligeledes, samt mange af vore Distributører. Men FRIT DANMARK udkommer fortsat, dets Udbredelse er vokset, dets Indflydelse større end nogensinde — og uanset hvilke Metoder man sætter ind med, vil vi vedblivende være at finde i forreste Række blandt det kæmpende danske Folk.

Redaktionen sluttet 5. April.